

'מועדים' כהלכתם'

**פסקי הלכות,
הנהגות, וסגולות,
לחג השבועות
שחל בערב שבת**

הודפס לזיכוי הרבים

עורך: הרב דוד אטדגי שליט"א, שכונת קטמון ירושלים ת"ן.

'מועדים כהלכתם'

פסקי הלכות, מנהגים, וסגולות, לחג השבועות הבעל"ט

הודפס לזיכוי הרבנים

עורך: הרב דוד אטדני שליט"א, שכונת קטמון ירושלים ת"ו

עירוב תבשילין

מועיל או לא ולהלכה מועיל שספק דרבנן לקולא. (שו"ע שם ס"ב. וע"ע חזו"ע יום טוב עמ' ערה).

ט. עירוב כמה משפחות הסועדות יחד: משפחות העושות את החג ואוכלות יחד במשותף די להם בעירוב אחד. וכן בני בית אחד די להם בעירוב אחד. (אשל אברהם בוטשאטש סי' תקכז).

י. כיצד עושה את העירוב?: לוקח את העירוב תבשילין בידו ומברך, ברוך אתה ה' וכו'. אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות עירוב. ואח"כ אומר: "בדין עירובא, יהא שרי לנא לאפויי, ולבשולי, ולאדלוקי שרגא, ולמעבד כל צרכנא מיום טוב לשבת". ומי שאינו מבין את הנוסח יאמר בלשון הקודש: "בזה העירוב, יהיה מותר לנו לאפות, ולבשל, ולהדליק את הנר, ולעשות כל צרכינו מיום טוב לשבת".

יא. שמירת העירוב וזמן אכילתו: יש להקפיד לשמור שלא יאכלו את העירוב ושלא יאבד עד שיגמרו את כל ההכנות מיום טוב לשבת. ולכן עדיף לשומר במקום מוצנע וכתוב עליו עירוב תבשילין. ולאחר שסיימו את ההכנות יכול לאכלו. והמנהג לאוכלו בסעודה שלישית שמשום שנעשה בו כבר מצוה אחת נעשה בו מצוה נוספת. ואם נאכל העירוב או אבד קודם שבישלו לשבת ולא נשתיר ממנו שיעור כזית (27 גרם), יכולים לסמוך על עירובו של גדול העיר שמערב עבורם. (ב"י שם. וש"ע סעי' ז, טז, יז).

יב. שכח להניח עירוב תבשילין: שכח ולא הניח עירוב תבשילין יסמוך על גדול העיר שמערב עבור אלו שלא עירבו. ואם שכח לעשות עירוב תבשילין כבר שני רגלים רצופין יש אומרים שנחשב לפושע ואינו יכול לסמוך על עירובו של גדול העיר. ומכל מקום בזמן הזה כוונת הרב המערב עירובי תבשילין לזכות גם לאנשים הקרובים לפשיעה ולכן יכולים לסמוך על עירובו בדיעבד. ואם אין במקומו גדול העיר שמערב עבור מי שלא עירב, אסור לו לבשל מיום טוב לשבת. אבל יכול להכין בקדירה אחת אוכל ליום טוב ויניח כמות רבה של אוכל שתספיק לו גם לשבת. אבל אין להתיר לבשל בב' קדירות ולאכול מכל אחת מעט. (שו"ע שם ס"ו. וסכ"א. חזו"ע יו"ט עמ' רצא, רצב).

יג. קריאת שמו"ת ביום טוב: אין לקרוא שניים מקרא ואחד תרגום ביום טוב הסמוך לשבת, וכן אין לקרוא סדר חק לישראל ביום טוב וטעמו על פי הסוד. (בא"ח פ' לך לך ש"ב אות ט'. ועי' בס' אור לציצין ח"ג עמ' קצו. וחזו"ע עמ' שבת ח"א עמ' של).

יד. טבילת טהרה במקווה קודם הרגל – מצוה על האדם לטהר את עצמו קודם הרגל, ועל כן ילך לטבול במקווה טהרה קודם החג. ובימים אלה שיש חשש של הדבקה ויש שחוששים מללכת לטבול, ישפוך על עצמו

א. עירוב תבשילין: השנה (תש"פ) חל חג השבועות בערב שבת ועל כן יש להניח עירוב תבשילין. משום שמדברי סופרים אסור להכין מיום טוב ליום שבת, ולכן אסור לבשל בקדירה בפני עצמה ביום טוב, וכן לאפות לצורך השבת. ורק אם הניח עירוב תבשילין יכול לבשל ולאפות וכמו שיבואר עוד. (כ"כ מרן הב"י או"ח סי' תקעז ובשו"ע שם ס"א וע"ע ביאור הלכה ד"ה וע"י).

ב. מהו עירוב תבשילין טעמו וזמן הנחתו: עירוב תבשילין הוא שלוקח תבשיל ופת בערב יום טוב, ומניח אותם עבור העירוב תבשילין ובכך מראה שהתחיל את ההכנות לשבת בבישול ואפיה כבר קודם היום טוב. ומה שמבשל אחר כך ביום טוב עבור שבת הוא המשך ההכנה מערב יום טוב. ואם הניח קודם ערב יום טוב יחזור ויטלנו שוב בערב יום טוב ויאמר שהוא מניחו לצורך עירוב תבשילין. ובדיעבד אם לא עשה כן מותר לו לאפות ולבשל ומועיל לו עירוב זה. (שו"ע שם ס"ד).

ג. שיעור תבשיל העירוב: התבשיל של העירוב שיעורו כזית (והוא 27 גרם ובדיעבד גם ב-18 גרם יוצא ידי חובה), וגם אם בני הבית מרובים די בזה. (שו"ע או"ח סי' תקכז ס"ג).

ד. באיזה תבשיל מערבים: התבשיל שמניח לצורך העירוב צריך להיות מבושל, או צלי, או שלוק, או כבוש, או מעושן, ובלבד שיהיה דבר שרגילים לאוכלו עם פת. (ועל כן אין לערב באורז או כוסכוס או דייסא שאין רגילות לאוכלם עם פת), אבל לא מועיל לקחת לעירוב מליח, וכגון דגים מלוחים וכדומה. (שו"ע שם ס"ד וס"ה ונו"כ).

ה. שיעור פת העירוב: הפת של העירוב מעיקר הדין שיעורה ככזית (27 גרם) ולכתחילה יש לקחת כשיעור כביצה (והוא שיעור 54 גרם). וטוב שיקח לכך פת שלימה.

ו. זמן הכנת והנחת העירוב: מצווה מן המובחר, לקחת תבשיל ופת שבושלו בערב החג דווקא ולא קודם לכן, שיהיה ניכר שמבשל לצורך השבת. וכן שיהיה תבשיל המיוחד לצורך העירוב, וגם בקדירה המערבים בה חתיכות תבשיל שונות יכול לחשוב על חתיכה מסוימת הניכרת, או שיעשה בה סימן לצורך העירוב. או שיאמר שמה שיקח לבסוף זו החתיכה המיועדת לעירוב. (עיין ביאור הלכה שם ד"ה ערשם בשם הב"ח). ועיין סעיף הבא.

ז. עירוב תבשילין בקופסאות שימורים: והמנהג לקחת ביצה מבושלת, או דג מטוגן. אמנם גם במאכלים ופת שהוכנו קודם לכן מערבים בהם לכתחילה. ועל כן יכול לערב בשימורים שונים הנאכלים עם הפת, כגון: טונה, רסק עגבניות, אפונה וכדומה. (עי' שו"ע שם ס"ד, ובמשנ"ב וביאור הלכה. וכ"כ בספר אור לציון ח"ג פכ"ב ה"א. והילקוט"י יום טוב עמ' תקסא).

ח. הניח רק תבשיל או רק פת: אם הכין לצורך העירוב תבשיל בלבד ללא פת, בדיעבד מועיל העירוב יכול לבשל ולאפות לצורך שבת ביום טוב. ואם הניח רק פת ללא תבשיל אינו יכול לבשל לצורך השבת. ולגבי אפיה נחלקו הפוסקים אם

ט. **אכילת פת בחג** – חובה לאכול פת כשיעור בלילה וביום בחג (שו"ע סימן תקכ"ט ס"א. ועיין משנ"ב סק"ט. וכה"ח סקכ"א).

י. **אמירת יעלה ויבוא והדין אם שכח** – מי ששכח לומר יעלה ויבוא בברכת המזון ביום טוב, אם נזכר מיד כשאמר ברוך אתה ה', לפני שיחתום בונה ירושלים, יסיים למדני חוקיך. ויחזור לומר יעלה ויבוא. ואם נזכר לאחר שסיים בונה ירושלים, יאמר שם ברכת 'אשר נתן שבתות למנוחה'. ואם נזכר לאחר שהתחיל ברכת הטוב והמטיב ואמר ברוך אתה ה' ימשיך ברכת אשר נתן וכו'. ואם המשיך ברכת הטוב והמטיב אינו חוזר (עיין חו"ע יו"ט עמ' שז).

תיקון ליל שבועות

יא. **מעלת תיקון ליל שבועות ושכרו** – רבותינו הפליגו מאוד, במעלת הנעורים והלומדים בלילה קדוש זה. שנרשמים למעלה בספר הזיכרונות והקב"ה מברך אותם בכמה וכמה ברכות מהעולם העליון (וזה"ק בהקדמה ח"א). וזה תיקון עבור שישראל נרדמו בליל קבלת התורה והוצרך הקב"ה להעירם. ואמר האר"י הקדוש (שעה"כ להאר"י ז"ל ענין חג שבועות דף פט), כי מי שלא ישן בלילה הזאת כלל, ולא יפסיק בשיחה בטילה, ומה שצריך לדבר ידבר בלשון הקודש, מובטח לו שישלם שנתו, ולא יארע לו שום נזק בשנה ההיא, ולא עוד אלא שהוראת חיי האדם תלויה בענין זה. והגר"ח פלאג"י כתב (מועד לכל חי, חודש סיוון), והעושה כן זוכה לבנים וב"ב ת"ח ועושה תיקון לשכינה ומתקן פגם העיניים.

יב. **סדר התיקון** – נכון ללמוד עם הציבור התיקון שנדפס בספר קריאי מועד, שנתקן על פי המקובלים. ומי שחשקה נפשו לעסוק בש"ס ופוסקים אין למחות בידו כי יש לו על מה שיסמוך (חו"ע עמ' שי).

יג. **עישון במהלך התיקון** – ראוי שלא לעשן סיגריות וכד', באמצע סדר התיקון. ולמי שקשה לו בלא זה יכול להקל (הרב טור ברכת, והובא בס' כי בא מועד עמ' סד).

יד. **קריאת שמע קודם חצות** – בליל שבועות יש לקרוא קריאת שמע שעל המיטה לפני חצות, ולא יאמר ברכת המפיל (אור"צ ח"ג פי"ח הי"א).

טו. **נשים בתיקון ליל שבועות** – על פי הקבלה, הנשים לא תעשנה את תיקון ליל שבועות ולא תקראנה במקראות בלילה זה. ואם תרצה יכולה ללמוד משניות וכיו"ב (רב פעלים ח"א סוד ישרים סי' ט).

טז. **ברכת המשקאות במהלך התיקון** – העוסקים בתורה במהלך הלילה, ושותים מידי פעם בפעם תה או קפה, אפילו שהו בין שתיה לשתיה יותר משעה ומחצה, אינם צריכים לחזור ולברך על כל כוס וכוס. אלא די בברכה אחת בתחילת הלילה. ואם יצא מחוץ לפתח בית הכנסת באופן שנחשב להפסק, חוזר ומברך (חו"ע יו"ט עמ' שיא).

ט' קבין של מים (הם 12.5 ליטר) מכלי (ויעשה כן בצורה שמניח את הכלי במקום גבוה והמים נשפכים עליו) וטוב שיעשה כן ע"י אחר שישפוך עליו מכלי. ואם אינו יכול לעשות כן יכול לעמוד במקלחת שיעור זמן שירדו עליו ט' קבין. (ע' בכ"ז חו"ע יו"ט עמ' קב. וחו"ע ימים נוראים עמ' רמה. ותרונה צמאונך).

תזכורות קודם החג

א. יש להכין מראש נרות לשבת וליו"ט, והמדליקים בפתיל צף טוב שיכינו את הפתילות לפני יום טוב, ואם לא הכינו מערב יו"ט, מותר להכניס את הפתילה לתוך השעם ביו"ט, ובתנאי שהחור קיים, דאם לא, אסור משום מכה בפטיש (שבט הלוי ח"ט סי' קכח. חוט שני ח"ב עמ' רלא, וכ' שאם אין חור כבר אסור. ועי' יחו"ד ח"ב ס' נו'. וכ"כ מו"ר בס' ילקוט יו"ט עמ' תקו, ושם הביא מכתב ממרן הגר"ע זצ"ל שכתב להתייר עיי"ש).

ב. יש להדליק בערב החג נר שיידלק לפחות 26 שעות עד לצאת החג וכניסת השבת, לצורך הדלקת בישולי החג. (ניתן להוסיף שמן זית מערב החג לנר, ובכך להאריך זמן הדלקתו).

ג. יש להכין מערב החג, מפות שולחן חתוכות לפי הצורך, וכן שקיות אשפה חתוכות, ונייר חתוך, למשך השבת והחג.

תפילת ערבית של ליל שבועות

ד. **זמן תפילת ערבית** – עדיף בתפילה זו שלא להקדימה קודם צאת הכוכבים, משום שהקידוש יש לעשותו רק אחר צאת הכוכבים משום תמימות כדלהלן (עיין שו"ת יחוה דעת ח"ו סי' ל. וחו"ע יו"ט עמ' דש. ולגבי תפילת ערבית הנסיון מורה ששמת התפילה רק מביאה לידי כמה בעיות של הכנה, ואיסורי שבת. ולכן עדיף שבזמן זה יתכנסו בבית הכנסת לשמוע דבר ה').

ה. **אמירת 'ותודיענו' בתפילה** – במוצאי שבת שהוא ליל יום טוב אומרים "ותודיענו" בתפילה. ואם שכח ונזכר אחר כך באמצע הברכה, חוזר ואומר ותודיענו. ואם חתם ברוך אתה ה', אפילו נזכר לפני "מקדש ישראל והזמנים", אינו חוזר. כיוון שיכול להבדיל אחר כך על הכוס (עיין חו"ע פסח עמ' רסה, בהערות).

הדלקת נרות יום טוב

ו. **הדלקת נרות יום טוב וברכתם** – אחר צאת השבת תדליק האשה נרות יום טוב, ותברך קודם ההדלקה 'ברוך אתה וכו' להדליק נר של יום טוב'. וטוב לאחר את ההדלקה עד שיחזור הבעל מבית הכנסת לחשוש לשיטת ר"ת בצאת השבת (שו"ת יחוה דעת חלק א סי' כו. חו"ע עמ' סא. ילקוט יוסף מועדים סי' תקיד).

ז. **ברכת שהחיינו** – לא תברך שהחיינו בשעת הדלקת הנרות, אלא תשמע את הברכה בשעת הקידוש ותצא יד"ח. ואם היא מהנוהגות כן ואינה רוצה לשנות מנהגה, תברך שהחיינו רק אחר שהדליקו נר אחד ולא קודם מחשש הפסק (חו"ע יו"ט עמ' שו. ילקוט"י שם). ומכל מקום אם ברכה בשעת הדלקת הנרות, לא יענו אמן בשעת הברכה בקידוש, משום שכבר יצאה יד"ח ברכה זו. וענייתן נחשבת להפסק.

סעודת ליל החג

ח. **הדבקות הנר בפמוט או מגש כסף ביום טוב** – אסור לחמם באור נר שעווה להדביקו בפמוט או במגש משום ממרח (מג"א סי' תקיד ס"קו. חו"ע יו"ט עמ' סא).

מקצת דיני יום טוב

כו. שימוש בשעון שבת – תנור אפיה חשמלי, וכן מיקסר חשמלי שרוצה להשתמש בהם במהלך החג, אף שאסור להפעילם בחג עצמו, מכל מקום יכול לכוון שעון שבת קודם השבת והחג, שיפעיל אותם במהלך החג, ויכווין בשעון שבת קודם החג, זמן שבו חפץ לכבות את המכשירים הנ"ל. (חזו"ע יו"ט עמ' עב, ועמ' נה).

כז. חיבור וניתוק שעון שבת בחג – אסור לחבר שעון שבת למתג החשמל או לחילופין לנתקו ממתג החשמל, אף אם השעון שבת במצב של 'כיבוי' והנורת חיזוי כבוייה, מכל מקום אסור לעשות כן, משום שהמנגנון הפנימי ממשיך לעבוד ועל ידי כך יוצר פעולה חשמלית, וכיום כל השעוני שבת המצויים פועלים בצורה זו. ויש לפרסם דבר זה לרבים.

כח. כיבוי האש בכיריים ע"י ניתוק הטרמוקפל – יש כיום תנורים חדשים המצוידים בחיישן בטיחותי המונע דליפת גז כאשר יש ירידה של חום ועל כן במקרה שנכבית האש החיישן חש ירידת חום ומיד סוגר ברז הגז למנוע את דליפתו, ועל כן יש מקום להקל שמותר להכניס ביו"ט כפית בין החיישן לאש, ועל ידי כך האש נכבית אחר כמה שניות, והרי זה חשיב גרמא בכיבוי. ומ"מ יש לבדוק קודם החג שהאש לא נכבית מיד שא"כ דבר זה אסור. ומ"מ יש להעדיף את שימוש שעון ה'חאגו' שהוא עדיף.

כט. גלגול סיגריות – המדבקים את דפי הסיגריות ע"י לחות הפה, לכתחילה יש לדבוקם קודם השבת ויום טוב, משום שהדבקה זו נעשית לזמן ארוך ולא יתפרדו (בנושא זה דנו גדולי האחרונים בדורות הקודמים, עי' שו"ת האלף לך שלמה או"ח סי' שלח, ובשו"ת רב פעלים ח"ב או"ח סי' נט, ועוד. אומנם בזמנינו ההדבקה נעשית לעולם ואינה נפתחת, ויש לדון מצד מפיג טעמו מיום האתמול, ואכמ"ל. וע"ע למו"ר ילקוט יו"ט עמ' שפה מש"כ בזה).

ל. רחיצה ביו"ט – מותר לרחוץ ביום טוב באמבטיה שבביתו במים חמים שהוחמו ע"י הדוד שמש, וכן במים שהוחמו ע"י שעון שבת יש להתיר ביום טוב, ומותר לטבול במקווה בחמין, אך באמבטיה שקודם הטבילה יש לאסור בחמין (כ"כ מרן החזו"ע יו"ט עמ' מא, וע"ע חזו"ע שבת ח"ו עמ' פז, וע"ע ילקוט יו"ט עמ' שעא).

'סגולות נפלאות' – לחג השבועות

לבקש על הפרנסה: כתב הרב "שער יששכר": "חג השבועות זמן השפעת פרנסה ובני חיי ומוזוני אמרתי כי אז בחג השבועות זמן השפעת פרנסה ובני חיי ומוזוני כיון שהעולם נברא בשביל ישראל שנקראו ראשית ובשביל התורה שנקרא ראשית ובעת מתן תורה עמודי שמים ירופפון אם לא יקבלו ישראל את התורה יהפך העולם לתהו ובוהו על כן מגיע לישראל העולם הזה כדין מציל מזוטו של ים ומשלוליתו של נהר שהרי זה שלו" (שער יששכר, מאמר חג הבכורים).

יז. טבילה באשמורת הבוקר – עניין גדול לטבול קודם עלות השחר, לקבל תוספת קדושה. ובכתבי האר"י ז"ל הפליגו מאוד בגודל התיקון בזה בעולמות העליונים (שעה"כ דף פט ע"א. יסוד ושורש העבודה).

יח. ברכת נטילת ידים וזמן ברכות השחר – הניעור כל הלילה, יברך ברכות השחר בעלות השחר. ואומנם ברכת על נטילת ידים, יברך בלי שם ומלכות. ומי שנרדם בהלך הלילה אפילו שנת עראי, י"א שיגע במקומות המטונפים, ויטול ידיו בברכה. וי"א שגם בזה לא יועיל לחיבו בברכה, ואינו מברך. וכן הלכה (עיין בא"ח פ' וזאת הברכה ס"ג. ושו"ת אורל"צ ח"ג פי"ח סי"א. וע"ע למרן החזו"ע יו"ט עמ' שיב. ומו"ר הראשל"צ בילוק"י סי' ד' ס"ה, העלה שלא לברך בכל גוונא. וע"ע הלכ"ב סי' ד).

יט. איסור אכילה מעלות השחר – אסור לאכול ולשתות מעלות השחר. ולשתות מים מותר, וכן לשתות תה וקפה אם הוא לצורך התפילה מותר (שו"ע סי' פט ס"א. והאחרונים שם).

כ. איסור לישון סמוך לעלות השחר – אסור ללכת לישון חצי שעה קודם עלות השחר. ואם מעמיד שומר שיעירנו מותר. ואם אין עימו שומר, יכווין שעון מעורר מכני שיקיצנו, ודי בזה (עיין שו"ת בנין עולם ח"א ס"א. וסידור הגר"א הל' תפילה. ולקט הקמח סי' פט ס"ו. ועוד. ועיין שבות יצחק ח"ב עמ' רפז שחידש שאין לסמוך על שעון מעורר שמא יכבה אותו. וע"ע בספר אשי ישראל הל' תפילה עמ' קכו). ואם מרגיש שאינו יכול להתפלל כך כלל. יקרא בעמוד השחר קריאת שמע וילך לישון.

כא. קריאת התיקון ביום – מי שלא הספיק לקרוא התיקון בליל שבועות טוב שישלימנו ביום (נט"ג עמ' קכא).

מנהגי וסגולות חג השבועות

כב. לחדש חידושי תורה – ישתדל כל אחד לחדש חידושי תורה ביום זה, וגם אם אין ביכולתו לחדש, ישתדל לידע דבר שלא ידע עליו קודם (כף אחת סי' כב-ח. כה"ח אות לה).

כג. מאכלי חלב – נהגו לאכול מאכלי חלב בחג השבועות מפני כמה טעמים. ומ"מ יוצאים בזה אף באכילת גלידה וכד'. ויש להקפיד אחר אכילת חלב אם רוצה לאכול בשר שיעשה שישטוף וידיח את פיו היטב שלא ישארו שאריות חלב. (עיין חזו"ע עמ' שיח. וברמ"א משמע שיש עניין בתבשיל. וע"ע אורל"צ עמ' קצו כתב שסגי באכילת גלידה).

כד. קריאת מגילת רות בחג השבועות – נהגו לקרוא מגילת רות בחג השבועות, משום שביום זה נולד דוד שהרי נפטר בעצרת והקב"ה ממלא שנותיהם של צדיקים. (סוטה יג). והספרדים לא יברכו על קריאה זו. (כמש"כ מרן בב"י סימן תקנט, וכ"כ הברכ"י תצד ס"ק יא. בשם שמלה חדשה. וכ"כ חזו"ע יו"ט עמ' שכא).

כה. סגולה לרפואה בשעת קריאת עשרת הדברות – סגולה נפלאה בשעת קריאת עשרת הדברות לכוון לרפואה על כל מה שצריך, וכמו שבשעת מתן תורה כל החולים נתרפאו. (עי' ליקוטי מוהר"ן ח"א רסז שהוא מסוגל לרפואת הריאה, ולקבל חיות מחדש. וכך מטו משמיה דהגרי"ש אלישיב).

סגולה לרפואה: כתב בס' ליקוטי מוהר"ן (ה"א סי' רס"ז) שיש לבקש בחג השבועות על הרפואה לנשימה "שבועות הוא רפואה להריאה כי ה' כנפי ריאה בנגד ה' חומשי תורה (תיקון כ"ה) ובשבועות יכולין לקבל חיות חדש.

ימים המסוגלים למשוך שפע לאדם: כתב מורינו הרי"ח הטוב ז"ל, 'כי כפי סדרן הנזכר הם ראשי תיבות שפע שבת פורים עצרת, לרמוז שאם האדם התנהג בהם כראוי, ימשך לו שפע מהם, מה שאין כן אם קלקל חס ושלום בהם, יהפוך לו לפשע בר מינן. ובוזה יובן בסיעתא דשמיא נמי הטעם שניתנה תורה בשבת משום דבשבת ושבועות שוים לענין זה דבעינן לכס' (בן איש חי ד כלה ג).

טבילה בחג השבועות: כ' השל"ה הקדוש (שער השמים, ריש הל' חג השבועות עמ' שפח). חייב אדם לטהר עצמו ברגל ולילך לטבול, ומכל שכן ברגל הזה שבו טבלו עצמן כל ישראל אנשים ונשים בציווי השם יתברך, כמו שנאמר לך אל העם וקדשתם וגו', כדי שיטהר בהכנסת הרגל, וגם זכר לאבותינו שטבלו בערב הרגל קודם שקיעת החמה. ע"כ.

הניעור בלילה הזה – מובטח לו שלא ינום מזלו: כתב מהר"ח פלאג"י בספרו מועד לכל חי (חודש סיון ס"ח סט"ז), מי שאינו ישן בלילה הזאת יהיה לו לסימנא טבא דלא ינום ולא ישן מזלו ומובטח לו דישראלים שנתו וזוכה לכנים ובני בנים תלמידי חכמים ועושה תיקון לשכינה ומתקן פגם הראות.

לאכול חמץ ומצה בלילה זה: כתב מוהר"ח פ"ז ז"ל, בס' מועד לכל חי שמנהג לאכול חמץ ומצה רמז לגוף ונפש שיתעדנו לעתיד לבא כי בעבור זה ה' חמץ ומצה בשתי הלחם ומנחת נסכים ועוד זכר ליציאת מצרים שעל מנת כן פדאנו עיי"ש (כ"כ החיד"א בס' לב דוד פל"א. ובס' מועד לכל חי סי' ח אות יא). ובס' מנהג ישראל תורה הביא בשם הרב אהל מועד, שמנהג הוא להצניע מן המצות של פסח לחג השבועות, זכר למצות שהוציאנו. עיי"ש.

נתינת צדקה בערב החג – סגולה לחשוכי בנים: ערב שבועות יפריש צ"א פרוטות, וישלים עד שיעוד שני פעמים כ"ן, ויתנם לתלמיד חכם עני ועניו, והוא תיקון לעון אדם הראשון ועון העגל ולפגם הברית, והוא סגולה לחשוכי בנים ומקרב הגאולה (ספר מעשה הצדקה דף ק"ט ע"ב).

שבועות חג המסוגל לבנים: שלש רגלים הם כנגד בני חיי ומזוני (בנים, אריכות ימים, ופרנסה) והרגל המסוגל לבנים הוא שבועות ולכן מסוגל בתפילה על פקידת עקרות (אוצר החיים מצוות חגיגה ברגלים, אוסרי לגפן ר"ה עמ' ס).

יום הדין על חידושי התורה: הרב שפת אמת (שבועות תרס"א ד"ה המנהג) כתב וז"ל, כמו כן בבל חג השבועות זמן מתן תורתנו מקבלין בני ישראל חלק התורה המתחדשת על כל ימי השנה, ואח"כ מוציאים מכח אל הפועל כל אחד במקומו ושעתו, וזה

ההתחדשות תלוי ככפי הכנת כל אחד. ועל זה רמז התנא התקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך שיביין כל אחד את עצמו לקבל חלק מתורה המתחדשת בכל שנה שאינה ירושה רק מתחדשת בכל עת ויום זה שורש של כל השנה.

מקווה של חג השבועות – מסוגל להציל מכל הצרות: כתב מוהר"ן מברסלב זצוק"ל בספרו ליקוטי מוהר"ן (ה"א מאמר נ"ו) וז"ל, וזה בחינת המקוה של שבועות שהיא בחינת מקוה של שער החמישים, שהוא שער העליון מחמישים שערי בינה, שהוא בחינת שכל ודעת עליון, בחינת חסד עליון ורחמים גדולים כנ"ל. וע"כ המקוה מושיע מכל הצרות כמש"כ מקוה ישראל מושיעו בעת צרה, כי הוא חסד עליון שמושיע מכל הצרות וע"כ המקוה שמושיע מכל הצרות ומכל היסורים הוא מטהר מכל טומאות ומכל החטאים עכ"ל.

שלש סגולות מהאר"י ז"ל – ללומד כל הלילה: כתב הרב חמדת ימים (פ"ב אות נא) וכתב הרב ז"ל ששלש סגולות נמצאות בלימוד הזה (ליל שבועות) הראשונה, אשר כבר ביארנוה שזוכה לבנים ובני בנים עוסקים בתורה כמו שאמרו בזוהר אמור כדין מכריזין עליה ואמרי ואני זאת בריתי אותם אמר ה' רוחי אשר עליך וגו'. השנייה, אשר הוא בטוח להוציא שנתו בחיים והשלום והוא מה שאמרו בזוהר בראשית דף ט' זה לשונו תיבו ונחדש תקון דכלה בהאי ליליא דכל מאן דאשתתף בהדא בהאי ליליא יהא נטיר לעילא ותתא ויפוק שתא בשלם עליהו כתיב חונה מלאך ה' סביב ליראיו. השלישית, מה שאמרו בספר התקונין תקון כ' כי הלימוד בלילה הזאת פועל צדק עם השכינה ועם ישראל להוציא אותם מגלות החיל הזה.

מה כוונת האר"י שישלים שנתו – עד ר"ה או עד שבועות הבא: כתב מהר"ר המקובל ר' אברהם אזולאי בספר אור החמה (על הוזה"ק בראשית) וז"ל אפשר שהוא מעת לעת עד ליל שבועות אחר, ואפשר ג"כ עד ר"ה, כלומר ויצא שאר השנה בשלום עכ"ל. וע"ע בספר שער יששכר מאמרי חדש סיון מאמר חג הביכורים אות כ"א. והמקובל ר' שלום בוזאגלו בספר מקדש מלך על בראשית כתב וז"ל, כי בזכות לימוד ליל שבועות ייטב להם כל השנה כנזכר לקמן ובפרשת אמור, והטעם שביום שבועות נעשה הזיווג המובחר שבכל המועדים והוא שורש לבל אותה שנה עד בוא שבועות אחר ע"כ. ומשמע מדבריו שכוונת הוזה"ק עד לשבועות הבא.

סגולה הנעור בשבועות והו"ר לתקן פגם העיניים: עוד כתב הרב חמד"י (אות נב) ואמר הרב, שהתקון האמיתי לפגם הראות אשר פגם בעיינין עילאין הוא בהתנוודד שינה מעינים בשני לילות אלו בעצרת ובהושענא רבה ויפטר מהמלאך המשבר את עיני האדם בקבר.

זכות זכיו הרבים מוקדשת לע"ו אסתר בת שרה ע"ה למשפחת בצון. ליזט ליציטה בת חנינה ע"ה. עמרם בן אסתר ז"ל.

ולבדיל להצלחה ברוחניות וגשמיות: ציון בן אסתר חיי. נדב בן מעיין חיי. לינוי מול בת אסנת חיי. אליהו בן דינה חיי. איתי בן אסנת חיי. **ולרפואה בסברה טל:** שמעון בן טל חיי. וכן נעה רחל בת רבקה חיי. וכן נטע בת מעיין מלכה ללידה כלה. משה בן סלחה חיי. אורי בן עינב חיי. שילי בת שירן חיי. גיליון זה מופץ באלפי עותקים ברחבי הארץ, להשתתפות בזיכוי הרבים בתרומה חד פעמית, ניתן ליצור קשר בפל': 054-843-7476 לקבלת גיליון שבועי/להערות/הארות, ניתן לשלוח למערכת עלון ילקח טוב - alonlekachtov@gmail.com